

మమ్మడు నెచ్చెళ్ళా చివరమ్మ?

నన్నపనెని రమాదెవి

ను. ఏ శక్తి నన్నాపలేదు. అందరూ విభ్రాంతిగా చూస్తుంటారు. అయినా లెక్కచేయను. అలా మిమ్మల్ని మన కాలేజీ లైబ్రరీలోకి తీసుకెళ్ళి లోనుండి గడిచేస్తాను.

లైబ్రరీలోని పుస్తకాలన్నిటినీ, ఏ చిన్న పుస్తకాన్నీ వదలకుండా హాలు మధ్యలో పేర్చుతాను. ఆ పుస్తకాలమధ్య మిమ్మల్ని పదిలంగా పడుకోబెట్టాను. పెట్రోల్ పోసి నిప్పంటిస్తాను! ఓట్టు! మిమ్మల్ని ఒక్క మాల కూడా మాట్లాడనివ్వను.

దురదృష్టవంతులారా! మాష్టారూ! ఈ కోరిక కూడా యిక తీరదని రూఢిగా తెలిసిపోయింది. హాస్పిటల్ లోని ఈ బెడ్ మీద యిలానే రాలిపోతాను. మహా అయితే పదిరోజులో, పదిహేను రోజులో!

తీరని కోరికలతో చచ్చిపోతే ఆత్మ దెయ్యమై తిరుగుతుందంటారు. నిజమేనా మాష్టారూ!? అదృష్ట వంతులైనయితే దయ్యమై చిరకాలపు నా ఈ చివరికోరికను తీర్చుకుంటాను. దయించి అప్పటిదాకా చనిపోకండి సార్ ప్లీజ్!

ఇప్పటిదాకా నాలో చిన్ని ఆశ! ఈ నా కోరిక టెలిఫోన్ లేకుంటే క్లెయిర్ వాయిస్ ద్వారా మీకందకపోతుందా? మీ అంతట మీరే రాకుంటారా?? నా కోరిక తీర్చకుండా వుంటారా? రండి మాష్టారూ! త్వరగా రండి — నా ఈ కోరిక తీర్చుకోనివ్వండి.

మాష్టారూ! ఏ జన్మలో మీకేమన్యాయం చేసానని నా ఈ జీవితంతో యిలా ఆటలాడుకున్నారు. మీకంటే పదిమంది పసిపిల్లల్ని హత్యచేసిన కిరాతకులు ఎంతో నయం! వందమంది కన్నె పిల్లల్ని రేపేచేసిన నరరూప రాక్షసులు కూడా మీకంటే ఎంతో మంచివాళ్ళు. మీది ప్రీ స్టాన్ కోర్ట్ బ్లడెడ్ మర్డర్!

శిక్ష... అలాంటి మీకు శిక్ష! మీరెంతో యిష్టపడే ఆ పుస్తకాలమధ్య సజీవంగా దహనం కాబడటమే! ఆ శిక్షచేసే అవకాశం నాకివ్వండి సార్ ప్లీజ్!

హిస్టోరికల్ గా మారి యిలా వ్రాయటం లేదు మాష్టారూ! పూర్తి కాన్ఫస్లో వుండే వ్రాస్తున్నాను. ఎందు హృదయంతోటే మీ ఎండ్ నిలా కోరుకుంటున్నాను. ఇలాంటి కోరిక నాకున్నందుకు మీరు నన్ను క్షమించి పొరుతారు. మీ వ్రేలుతో మీ కన్నె పొడుచుకొంటారు.

మీ అంతట మీరే మన కాలేజీ లైబ్రరీలోకి గడిచివస్తారు. మిమ్మల్ని మీరు తగలబెట్టుకొంటారు. మీ బి ఎ సాడిస్ట్! దబ్బి వాట్ అయ్ వాంట్!

హిస్టోరికల్ గా కాదు సార్! మీ నాశనాన్ని కర్పారా బాదలన్న ప్రగాఢమైన కోరిక నాలో రగిలి రగిలి వరికి రూపానికొచ్చింది.

ఏరి సార్!? ఎక్కడున్నారు మీరుదహించిన ఆ

బదాబదా రచయితలూ, రచయిత్రులూ? తమకాచరణ యోగ్యంనాని విలువల్ని పుస్తకాల్లో పతిక్షేపించే హక్కి లైబ్రరీకెవరిచ్చారు?

అలాంటి పెడత్రోవలు పట్టించే రచనల్ని మామెద శృలోకి ఇంజక్ట్ చేసే మీలాంటి బ్రోకర్ గాళ్ళకెంతటి నైపుణ్యాన్నిచ్చాడు దేవుడు?! సదరు రచయిత్రులనూ, రచయితలనూ కట్టగట్టి తీసుకురండి సార్. పనిలో పనిగా మీలోపాలు వాళ్ళనీ తగలెడతాను. భవిష్యత్తరం బలికాకుండా చూస్తాను.

ఎక్కడ? ఎవరిలో?? ఏ మేరకు బ్రతికున్నాయని!? పదేపదే మీరింతగా విలువల్ని మా మీద గుప్పించటం? చూపించండి ఒక్కరంటే ఒక్కరిని — ఒకరో, అరో మిగిలితే నాలా చేతులు కాల్చుకోకుండా మిగిలినవారిని?!

చాలా ఆంశ్యంగా తెలుసుకున్నాను మాష్టారూ మీ విలువల వగంగురించి. ఇట్టే లెట్. నాలో అప్పడప్పుడూ మెదిలే ఒకే కేజీ థాట్ గురించి చెప్పే — మీ వంటి వాళ్ళపల్ల, మీరునాటిన విషబీజాలవల్ల ఎంతటి ద్వేషం తలెత్తించో ఈజీగా అర్థమవుతుంది.

ఈ సంవత్సరంలో నా ఇంటర్ చదువయిపోతుంది. మరో మూడేళ్ళకి తలసరి మార్కులతోనయినా నావేతికి పట్టావస్తుంది. దానితో ఏదో ఒకటి — ఎంత చిన్నదైనా సరే! ఓ ఉద్యోగం సంపాదించుకొంటాను. వచ్చే జీతంలో — ఓ పూటే తిని బ్రతికేలా నా

మిమ్మల్ని ఇంధరినీ నిలుపుతాను.

నెమ్మదిగా స్థిమితంగా మీ అందర్నీ పరిక్షిస్తాను. నేనీ నిర్ణయం తీసుకోవటంలో వేగిరపాటుమైనా వుండేమోన ని మరోసారి ఆత్మనిమగ్న చేసుకొంటాను. అయినా నా నిర్ణయంలో మార్చేమీ లోంగి చూడబోదు. గురిపెట్టిన తుపాకీ నిప్పులుకక్కా మానదు. గుండ్లు మీ గుండెల్ని ముద్దాడతాయి. కసి తీరిన ఆనందంతో నా కళ్ళు వింతశోభల్ని వెదజల్లుతాయి.

భయపడకండి మాష్టారూ! యివన్నీ "థాట్స్" మాత్రమే. అమలుజరిపే అదృష్టం నాకెక్కడ పడుతుంది.

గుర్తున్నాయా మాష్టారూ! ఫైనల్ ఎగ్జామ్స్ అయిపోయిన చివరి రోజున లైబ్రరీ రూంలో రాక్ అమధ్యకుండా ఏదో స్పెల్ నుండి ఏదో స్పెల్ లోకి తీసుకెళ్ళా నాలో మీరన్న మాటలు!? ఆ మాటల్లో, లేదా మీ గొంతులో లోంగిచూసిన మార్గవానికి నేవులకరించి — మీ మేధస్సుకి మోకరిల్లిన క్షణాలు!?

నిండైన విగ్రహం, పెదవులపై ఎప్పుడూ చెక్కుచెద రని దరహాసం, విజ్ఞానంతో కాంతివంతమైన కళ్ళు — పరిపక్వతనందిన మహర్షిలావుండే మిమ్మల్ని చూసి, అభిమానంపెంచుకొని మీ మాటల్లో వ్యక్తమయ్యే విజ్ఞతపల్ల ఒకానొక ఆకర్షణ పెంచుకొని మీకు దగ్గరగా మసీలాం కానీ మాష్టారూ, శలభాలమయిపోతామని

పరిపక్వతనందిన మహర్షిలావుండే మిమ్మల్ని చూసి, అభిమానంపెంచుకొని మా మాటల్లో వ్యక్తమయ్యే విజ్ఞతపల్ల ఒకానొక ఆకర్షణ పెంచుకొని మీకు దగ్గరగా మసీలాం శలభాలమయిపోతామని ఊహించలేకపోయాం.

శరీరాన్ని కండిషన్ చేసుకొంటాను. వీలయినంత పొదుపు పాటించి పైసాపైసా కూడపెట్టాను. అలా కూడబెట్టి, పెట్టి — ఆ దబ్బంతటితో... వగలు, చీరలు, కార్డు, ఇళ్లు... ఇవన్నీ కొంటాననుకొంటున్నారా? ఇవేవీ కొనను. బుల్లెట్స్ కొంటాను. అవును ఓ మిషన్ గన్, బుల్లెట్స్ కొంటాను. మీరు సరిగ్గానే వినారు.

అందరికీ ఆహ్వానాలు సంపుతాను. ఓ బహిరంగవేది కనుసద్దించేస్తాను. ఆ వేదికమీదికి మీ అందర్నీ మర్యాదగానే ఆహ్వానిస్తాను. కవాతుచేసే సైన్యంలా

ఊహించలేకపోయాం.

మీకు తెలియదేమో మాష్టారూ! మన కాలేజీలోపు న్న లెక్చరర్స్ అందర్నీ వర్ణించటానికి కావలసిన పదజాలాన్ని పదో తరగతిలోనే నేర్చుకొన్నాం. అసలు మీ పంతుళ్లంటే మాకు గౌరవం యింకా ముందే పోయిందిలే! మేం చదివిన ఎలిమెంటరీ స్కూల్లో నలుగురు డొక్యు ముసలి పంతుళ్ళుండేవారు.

కళ్ళు కనపడవని — ఏనాడూ పాఠం చెప్పని పంతులుగారొకరు, దస్తూరీ బావోదన్న వంకలో ఏనాడూ బోర్డు మీద

ఓ ముక్కయినా రాసిన పాపాన పాని పంతులుగొకరు,

సగంపళ్ళూడి పోయినా దొరికిన ప్రతి చిరుతిండినీ క్లాసులో పిల్లలెదురుగానే అబగా, కసాపిసా నమిలే గారపళ్ళ పంతులమ్మా,

మానవత్యం గురించి, మానవతా విలువల గురించి ఎన్ని క్లాసుల్లో ఎన్ని ఉపన్యాసాలిచ్చారు? ఎన్ని వీతిసూత్రాలు వల్లించారు? ఎందరెందరు రచయితల్ని కోట్ చేశారు. అన్నట్టు మీరూ ఓ రైటర్ కదూ? మీ రైటింగ్ లో ఎంత అద్భుతమైన పాత్రల్ని చిత్రించారు!? ఎన్ని నీతుల్ని గుప్పించారు!? ఇవన్నీ చదివేగానే గుడ్డిగా మిమ్మల్ని అభిమానించింది, ఆ అభిమానం ఆరాధనగా మారింది - ఆ ఆరాధనేగా చివరికి నన్నీగతికి తెచ్చింది?!

మాస్టారూ! ఇంత భ్రష్టుపట్టిపోయిన మీకు 'మోరల్ ఎడ్యుకేషన్' క్లాసుల్లో తీసుకొనే అర్హతందాని! అలా వేదికవెక్కి మీలో లేని, మీకు చాతకాని విలువల గురించి మాట్లాడటానికి మీకు సిగ్గునించేది కాదా? పేరు వెనకున్న డిగ్రీలు చూసి సంస్కారముండుండుకోవటం వెర్రిభ్రమ! పునాదిలో లేని సంస్కారాన్ని చదువుల్లో చూడాలనుకొన్న పిచ్చిదాన్ని నేను.

ఒక సెకనులో పోగొట్టుకున్నదాన్ని ఓ దశాబ్దం వెతుక్కున్నా దొరుకుతుందా? ఓ శతాబ్దం వగస్తే వెనక్కి వస్తుందా? 'ఎ ఫ్లో ఈజ్ ఆల్వేస్ ఏ ఫ్లో ఇన్ ది కార్డెక్టర్ ఆఫ్ ఎ వుమన్' ఆ తప్పే... ఆ ఒక్క తప్పే నన్ను నిప్పు కాల్చింది! కొన్ని లక్షల అక్షులందువుల్ని రాల్చింది!!

"టు ది వీక్ ఈజ్ మిజరబుల్ ఇన్ డూయింగ్ ఆల్ సఫరింగ్" ఎప్పటికప్పుడు మనసు బలహీనపడకుండా స్థిరంగా నిలబడాలని ప్రయత్నిస్తున్నాను. క్షమించటం దైవత్య లక్షణమవునో కాదో కానీ మానవత్య లక్షణమని మాత్రం అనుకొంటున్నాను. నాలో మానవత్యం మరీ మరీ పెరగాలని కోరుకుంటున్నాను. మిమ్మల్ని సెల్వోల్ పోసి తగలబెట్టాలనే లాంటి కోర్కెలని అధిగమించాలని ఆదింపిస్తున్నాను.

మీలాంటి వెధవల్ని మాత్రం తప్పక క్షమించి తీరాలి! యూ ఆర్ రిప్లీ రిజర్వ్డ్ ఇల్! అలా మీ చేతిలో మీ కన్నే పాడుచుకోవాలి! మా క్షమని ఆత్మన్యూనతని భరించలేక మీలో మీరే కుళ్ళి, కుళ్ళి వావాలి! మేది ఎ

స్ట్రీట్ పర్సనాలిటీ, బట్ అయ్ ఎవిట్!

రమణి 'మామిడి పిందెల్ని' తింది. వాళ్ళమ్మ మంత్రసానిని పిలిపించింది. పరువు కాపాడటానికి మూడోకంటికి తెలియకుండా అయిదు నెలల పిందెన్ని బయటికి పంపించే నాలు పద్దతుల్లో రమణి ఊపిరి ఆగిపోయింది. మెడికోకానాలని కలలుగన్న చంద్రిక మీ ఆటలో మరో పావైన పాపానికి మూడో పెళ్ళినాడితో మూడు ముళ్ళేయించుకొంది. పురాణకాలంలో పుట్టాల్సిన ప్రమీల ఇప్పుడు పుట్టింది - మీలో మోసపోయానన్న షాకతో పిచ్చిదయి 'నన్ను పెళ్ళి చేసుకోరూ, నన్ను పెళ్ళిచేసుకోరూ' అని కంటబడిన వాళ్ళందరివెం లాబద్దంది.

నా జీవితంపట్ల, నా ప్రవర్తనపట్ల నాకు కొన్ని నిర్దుష్టమైన అభిప్రాయాలున్నాయి. అలా అని నేను సెంటిమెంట్ ఫూల్ ని కాను, నా భర్త ఎలా వుండాలో, నా భర్తతో నా దాంపత్యమెంత అన్యోన్యంగా వుండాలో - వాటిపట్ల నాకందమైన కలలున్నాయి. నా కలలు కన్నీళ్ళుగా రూపాంతరం చెందిన క్షణంలో, నా ఊహలు భళ్ళున బద్దలయిన నిమిషంలో, నా కన్యాత్వాన్ని ధారపోసిన వ్యక్తికి నేనే పదిహేనోదాన్నో, ఇరవయ్యోదాన్నో అన్న నిజం నన్ను కలవరపరిచినప్పుడు -

-లక్ష రేపలకు గురయిన మానసిక వ్యధ...

-యాసిద్ లో స్నానం చేయాలన్నంత అసహ్యం...

-నిప్పుల్లో నిలుపునా దగ్గం కావాలన్నంత ఆవేదన...

...నన్ను చుట్టుముట్టాయి!

నా చదువూ, నా తెలివితేటలూ, నా వివేకమూ అప్పీ నా ఎదుట నిలబడి పరిహసించాయి!! నాపట్ల నాకు కలిగిన విహ్వలక పరాకాష్టగా, ప్రాయశ్చిత్తంగా మీ మీద పోయాల్సిన సెల్వోల్ ని నా మీదే పోసుకొన్నాను! హాస్పిటల్ లో చేర్చబడ్డాను!! జీవన్మరణం మధ్య ఊగిన లాడుతూ ఊపిరికోసం సెనగులాడుతున్నాను!!!

నా స్వాభిమానాన్ని నేను కాపాడుకొన్నాను.

లక్ష బలహీనతల్ని క్షమించవచ్చు! ఒక్క నయనంచన ని కూడా సహించకూడదు. ఈ చివరిరోజుల్లో ఓ దిగులు నన్నంటి పెట్టుకొనే వుంది. మీలాంటి నయనంచకుడ్ని ఏమీ చేయకుండానే వదిలించుకు...

అనుభవం ప్లీటింగ్, ఇంపెరమెంట్ క్షణాల కక్కుర్తి తుక్కోసం గౌరవపడమైన పృథ్వివర్ణంపెట్టుకొని - యావల్ ఉపాధ్యాయ లోకానికి తలవంపులు తెస్తున్నారే!

సరదా

"విమోయ్ భార్యమణీ? ఇవాళ ఆదివారంకదా? సరదాగా అలా వ్విబిషన్ కెళ్లామా? సినిమా కెళ్లామా?"

"వ్విబిషన్ కే వెళ్లామండి. వచ్చేటప్పుడు సెకండ్ వో మాసిరా వచ్చు"

"??!!"

-ఎం.లక్ష్మీనారాయణ (హైదరాబాద్)

అది మాత్రం నేనూహించనిది.

మీలాంటి కొన్ని వీడపురుగుల్ని ఏరివేయండే విద్యాలయాలు బాగుపడవు. రండి మాస్టారు! త్వరగా రండి! చిరకాలపు నా ఈ చివరి కోరిక తీర్చుకోనివ్వండి.

మాస్టారూ! హేలింగ్ ప్రాసెస్ కి ఆమడదూరంలో - మృత్యుముఖానికి చేరువవుతుంది శరీరం! ప్రతి డ్రెస్సింగూ ఒక ప్రత్యక్ష నకరం!! కన్నీటిధారలతో సమాంతరంగా వూజింగ్ కాల్యలు!!!

కొన ఊపిరి పోయే లోపు.

మీరు రాలేకపోతే దెయ్యమయ్యెనా నా కోరిక తీర్చుకొంటాను.

దయించి అందాకా చనిపోకండి సార్. ప్లీజ్!

ఊళ్ళో ఉన్న పేపర్లన్నీ బళ్ళోకి తెప్పించుకొని వాంటెడ్ కాలవ్వే దాకా వదలకుండా చదువుతూ పిల్లలతో అరు పిరియడ్లూ అంతెలా, ఎక్కాలు మాత్రమే వేయించే ఎక్కా మాస్టారు.

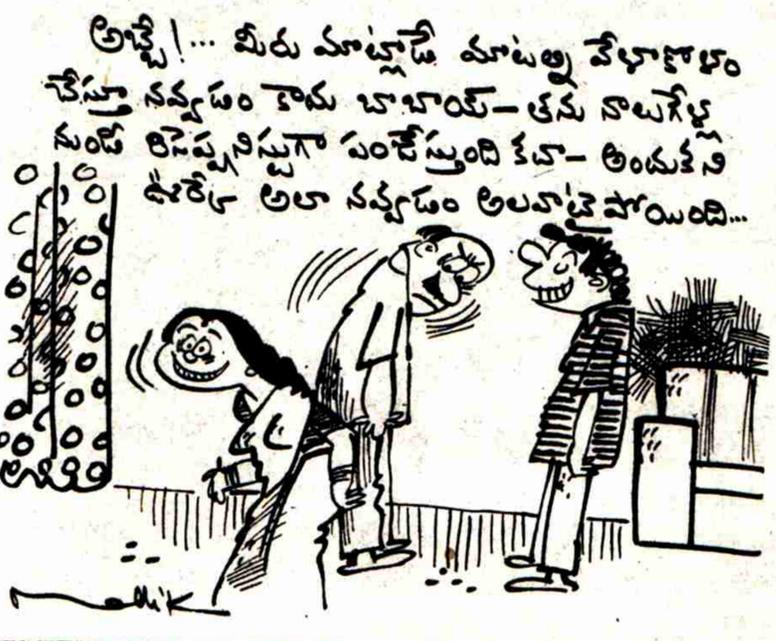
కరివేపాకు దగ్గర్నుండి కోడిగుడ్డు ఉడకబెట్టించి తెప్పించుకోవటంవరకూ పిల్లల్ని వీధుల వెంట తిప్పి

ఇంపార్టెన్స్

జొతీయ ఉత్తమ నటిగా ఎంపికైన విజయశాంతిని ఇంటర్వ్యూ చేస్తూ ఓ హిందీ పత్రిక "మీరు మేకప్ కి డ్రెస్సింగ్ కి ఎంత ఇంపార్టెన్స్ ఇస్తారు?" అని అడగా "మందు మేకప్ - డ్రెస్సుల కంటే ముఖ్యమైనది ఒకటుంది. అదే వర్క్ అంటే అంకితభావము. నేను ప్రతి సీనిమాని నందశాతం డెడికేషన్ తో చేస్తాను! అని సమాధానం ఇచ్చిందట. (కొత్తగా వచ్చే హీరోయిన్లు ఈ సంగతి తెలుసుకుంటే బావుంటుందేమో!?"

-సామర్ల

తొట్టే!... మీరు మాట్లాడే మాటల్ని వేళాళాభం చేస్తూ నన్నుం కాదు బాబాయ్ - ఆను నాలుగేళ్ల నుండే రిసెప్షనిస్టుగా పంపిస్తుంది కదా - తిండుకొనే ఊరే ఆలా నన్నుం అలవాటైపోయింది...

పెద్ద మనిషి

“రవికాంత్ గార్జీ—
మీ అబ్బాయి వారంనుండి స్కూల్ కి హాజరు కావట్లేదు—” అంటూ వుత్తరం రాశాడు హెడ్మాస్టర్.

“మాస్టర్ గార్జీ—
మావారు ఏకంగా పదిహేను రోజుల్నుండి క్లబ్ నుంచి ఇంటితే రావట్లేదు. వుంటా—” అంటూ రిఫ్లయ్ ఇచ్చింది కాంచన.

—గొంటు శ్రీనివాస్ (కవిటి)

పాఠాలు రాలేదని వాచబాదే ముక్కుపాడుం పంతులుగారూ— ఇలాంటి పంతుళ్ళ మీద గౌరవం ఎలా తెచ్చుకోవాలో మీరే చెప్పండి.

‘ఆచార్యదేవోభవ’ అన్న మాక్తిని మేం అనమానిస్తున్నామని బాధపడకండి. మీ నిర్వాకమే ఆలా

చేయించింది. హైస్కూల్ సంగతి కూడా చెప్పమంటారా?

పాఠాలు చెప్పినా చెప్పకున్నా మా ఎలిమెంటరీ స్కూల్ లో పంతుళ్ళు మీలా ప్రమాదకారులు మాత్రంకాదు. వాళ్ళకన్నా మీరు నాలుగాకులు ఎక్కువ చదివారు. ఎక్స్ట్రా రీడింగ్ కోసం దొరికిన ప్రతి పుస్తకాన్నీ చదవాలని తొమ్మిదో తరగతిలో మా క్లాస్ మేట్ రోజూరమణికి మీరిచ్చిన ‘రమణి’, ‘రతిరహస్యాలు’ పుస్తకాలు— అప్పుడే యవ్వనంలో కడుగుపెడుతున్న దాని మనసు మీద ఎంతటి విష ప్రభావాన్ని చూపాయో, ఆ సాహిత్యానికి ఎలా బానిసమే చేసాయో, దాని బ్రతుకునెలా కాటువేసాయో తెలిపి కూడా ‘గురుస్వామి వ్రాసిన తస్మై శ్రీ గురవేనమః’ అని మీరెలా భజన చేయగలం మాస్టారు!?

మీ గురించి, మీ ‘ఘనకార్యాల’ గురించి ఇంకా చాలానే తెలిసాయి మాస్టారు!

“ఈ అయానిక బంధాలర్థంకావటంలేదు, చెప్పరా సార్?!” అని పసిపాపకన్నా అమాయకంగా పక్కన నుంచోని అడిగిన చంద్రిక ఎత్తుపల్లాలని ఎక్స్ ప్రెస్ కళ్ళతో చూసారని, ప్రాక్టికల్స్ పేరుతో అందరూ వెళ్ళిపోయే దాకా ఆపి పద్మ చేయిపట్టుకొని కక్కుర్తి కోర్కెలు కోరారని... ఇంకా ఇలాంటివే చాలా తెలిసాయి సార్. కాంచన, మాధవి, ప్రమీల... అంతా స్పేస్ గోల్స్ అని! బట్ ఇవ్స్ లూ లేట్ సర్ చేతులు కాలాక ఆకులు దొరికాయి. ‘అనుభవం అనేది బట్టతల వాడికి దొరికిన దువ్వెన లాంటద’! సింథటిక్ వస్త్రాల్లో

గోముఖ వ్యాఘ్రాల గురించి వాకిప్పుడిప్పుడే తెలుస్తోంది

మీ ఆంత వైపుల్యంగా పాఠాలు చెప్పలేకపోయినా, మీలా ఎంతో మంది స్టూడెంట్స్ ని ఆకట్టుకోలేకపోయినా— మీకన్నా పండుకోతిలా వుండే ఫిజిక్స్ లెక్చరర్, ఎలుగొడ్డలా వుండే ఎకనమిక్స్ లెక్చరర్, ముచ్చమొహం మాథమేటిక్స్ లెక్చరర్ ఇచ్చితంగా ఎన్నోరెట్లు గొప్పవారు సార్.

మా కురచేష్టలలో వాళ్ళందరికీ విశేషణాలు చేర్చినా— వారు శారీరకంగా వికారులేమో కానీ మీలా మానసిక వికారులు మాత్రం కాదు.

మా టాలెంట్స్ ని పెంచే ప్రయత్నం కొద్దో గొప్ప అయినాచేసారు వారు. మీకు మాత్రం మా పనితనం మీదకన్నా ‘పడుచుదనం’ మీదే మోజెక్కువ (కదూ?)

గవర్నమెంట్ మీకు ప్రమోషనిచ్చింది. హైస్కూల్ నుండి కాలేజీకి పంపించింది. ఇంకాసేని ఎక్కువ కప్పల్ని తినే అవకాశం మీకు దొరికింది. మా దురదృష్టం ఇక్కడికి చాపురించింది హైస్కూల్లో వున్నంతవరకూ నేను మీ కంట పడలేదేమో కాలేజీ చదువు నన్ను కాటేసింది.

ఎక్కడో చదివిన జ్ఞాపకం! కాలేజీ అనేది బాలాంటిది. లెక్చరర్స్ (ముఖ్యంగా మీలాంటి వాళ్ళు) పాములు!! స్టూడెంట్స్ కప్పలు!! కాలేజీలో చదవటమంటే పడగనీడన పాఠాలు నేర్చుకోవటం. సృష్టివంతం టే ఇదే!!

ఆదివారం ఆంధ్రభూమి
పాఠశాలలోకి నిర్దిష్టంవేలా చేసే అక్షరణ 16 పేజీల అయిస్కాంతం! ప్రతి ఆదివారం ఆంధ్రభూమి దినపత్రికలో పాలు

శ్రీ

రావూస్ కినిక్
టి.ఐ.రోడ్
తెనాలి

హస్తప్రయోగం, అంగంచిన్నదగుట నరముల బలహీనత శీఘ్రస్థులనము, సుఖవ్యాధులకు, బిడ్డి, మతిభ్రమలకు, శాస్త్రీయచికిత్స, పోస్టుడ్యారాబికిత్సకలదు స్థయంగా పరీక్షించి సలహాలు, మందులు ఇవ్వగలము.

డా. పి. వి. కె. రావ్ B.A.
సెక్స్ స్టెషనల్ న్యూ వైద్యవిద్వాన్, వైద్యాచార్య
ఫోన్ 3700 లో 4010
ఆయుర్వేద ఇంజనీర్లను విద్యుచ్ఛక్తి పరికరములతో ప్రత్యేక చికిత్సకలదు.